

En TEKST fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.

Deres sorg skal bli til glede!

Roald Kvam © 2008

"Sannelig, sannelig sier jeg dere: Dere skal gråte og klage, men verden skal glede seg. Dere skal sørge, men deres sorg skal bli til glede! Når en kvinne skal føde, har hun sorg, fordi hennes time er kommet. Men når hun har født barnet, minnes hun ikke sin trengsel mer, i glede over at et menneske er født til verden. Slik har også dere sorg nå. Men jeg skal se dere igjen, og deres hjerte skal glede seg, og ingen tar deres glede fra dere." Joh 16:20-22.

De ble oppfordret til å glede seg over at han drog fra dem (Joh 16:6-7). Riktignok sa han at han ville bare være borte "en liten stund", men likevel: Å miste Jesus var da ikke noe som gav grunn til glede? De hadde lyttet til ham mens han hadde talt til dem om at han ville gå bort og at han ville gå til Faderen. Utsagnet "en liten stund" var tross alt fylt med håp, men det var vanskelig å gripe dette når han samtidig sa at han ville gå til Faderen. Og dersom Jesus ville grunnlegge et nytt rike, hvorfor skulle han da dra fra dem?

Disiplene forsto visst ennå ikke dette at han både skulle dø og stå opp igjen. At han både skulle fare herifra og komme igjen i herlighet. Så de undret seg: Kan det som gir sorg, gi glede?

Om disiplene skulle sørge ved Jesu død, skulle den bli til glede for verden. Jesus er fullstendig fri for illusjoner for hvilke følelser verden har for ham: Mens disiplene gråt, ville verden glede seg. For endelig skulle han bli borte denne merkverdige tømmermannen, som de skriftlærde og rådsherrene sa at spottet Gud da han sa at han var Guds Sønn, verdens Frelser...

Det som ga verden glede, ga disiplene sorg. Slik er det gjerne i ulike sammenhenger. Guds barn og verdens barn har ikke alltid de samme gledene og de samme sorgene av samme hendelse.

Sorgen skal ikke undertrykkes, og så skal de alle være "liksomglade". Det som var kilden til sorg, skal, om "en liten stund", bli kilden til deres glede. Den samme hendelsen som førte til sorg, skal nå føre til glede.

Jesus vet at han skal dø. Jesus vet at han skal stå opp igjen. Han vet at han skal fare herifra, og at han skal komme igjen. Og Jesus gleder seg til å seire over døden, og til å se sine igjen. Da gjør han sine glade og gir dem en glede ingen kan ta ifra dem (Joh 16:22).

Deres sorg; *Jesu dør*, skal bli til glede; *Jesu dør for vår skyld*. For er Jesu død deres død, så er Jesu seier deres seier. Og da er Jesu glede deres glede. Herlige Herre!

Jesus vil synliggjøre det han taler om, og bruker et bilde som viser at det som skaper sorg, kan vendes til det som skaper glede (Joh 16:21). Først er smerten stor. Så er gleden stor. Det er samme grunn til sorg som til glede: *Et nytt liv*. Det som skiller dem fra hverandre, er bare "en liten stund". Og denne "stund" blir glemt i gleden.

Slik er det også med dette at Jesus går til Faderen. Det kan skape sorg og uro, fordi verden vil møte dem som tror slik verden møtte Jesus. Den verden som hatet Jesus fordi han vitnet om den at dens gjerninger var vonde, vil av samme grunn hate dem som følger Jesus. Men om er vi tro mot Jesu navn selv når det gir sorg, vil det samme navnet gi evig glede når det navnet gir oss innpass i Guds fullendte rike.

Trøst hverandre med disse ordene: *Deres sorg skal bli til glede!*

